TGK · Kenttäposti

Tuusulan Golfklubin juhlalehti

25

2A/2008

sivut 3–5	Neljännesvuosisadan tapahtumia
sivu 6–13	Muistelua
sivut 14–16	Seniorit ja juniorit
sivu 18	Toimikunnat työskentelevät
sivu 19	Kentän laajennuksen vaiheita

PÄÄKIRJOITUS 1983–2008

Tilastojen ja arviolaskuni mukaan Tuusulan Golfklubin kentällä on tehty tähän mennessä noin puoli miljoonaa pelikierrosta – joista tosin alkuvuodet yhdeksänreikäisellä kantakentällämme. Sopikaamme, että tuo 500 000:nnen avauslyönnin hetki sattuu TGK:n 25-vuotiskilpailujen ykköstiille 19.7.2008.

Me aivan alkuvuosien pelaajat, lähes kaikki meistä aloittelijoita, emme ymmärtäneet, miksi uuden kenttämme ykköstiin eteen oli rakennettu avauslyöntejämme vastaan vesieste, Krapinjärvi – monet meistä ihmettelevät sitä vieläkin. Mutta tästä huolimatta uusi peltokenttämme toimi mainiosti vuosia koko laajan keskiuusimaalaisen alueen ensimmäisenä kenttänä. Klubin golfarien määrä alkoi nopeasti nousta, vain lamavuosien aikana jäsenmäärä putosi joiksikin vuosiksi lähes puoleen.

1990-luvun lamavuosiksi sattuivat klubimme vaikeimmat taloudelliset ajat. Oli lähes hiuskarvan varassa, että klubi olisi täytynyt asettaa konkurssitilaan. Mutta 1990-luvun uhrautuvien jäsenten sinnikäs pelastusoperaatio tuotti tulosta, ja klubin osakeyhtiöittäminen selvitti vaikean tilanteen. Velat saatiin hallintaan, ja jäsenmääräkin lähti uuteen nousuun.

Uskollisia klubimme jäseniä, sellaisia, jotka aloittivat jo perustamisvuonna ja jatkavat yhä vieläkin, on toki jäljellä, laskujen mukaan aivan sattumalta 25 jäsentä. Toki lähes yhtä kauan pelanneita on jo huomattavasti enemmänkin. Kaikki, myös hiljan liittyneet, ovat todenneet oman klubin kotoiseksi ja kiireettömäksi. Kentällä tehdyt parannustyöt ovat olleet omiaan monipuolistamaan sen ominaisuuksia.

Vaikka nykyinen kenttämme on liikenneyhteyksien ansiosta ollut helposti saavutettavissa, voi silti kysyä, olemmeko liian ahtaassa paikassa muutamien vuosien välein toistuvien erilaisten ohitusym. teiden suunnittelu-uhkien alla ja toisaalta liian lähelle kenttää rakennettuine asuinalueineen.

Kenttämme laajentaminen 36-reikäiseksi on ollut vireillä pitkään, jo kymmenen vuotta. Hanke odottaa vieläkin toteutumistaan. Suunnitteluvaihetta voi kutsua taisteluksi, joka on tuottanut niin häviöitä kuin osavoittojakin. Taistelevina osapuolina ovat olleet klubi, Tuusulan kunta, oikeuslaitos aina korkeimpiin asteisiin saakka ja tietenkin ympäristön asukkaat – nimeämättä mihin päämäärään kukin osapuoli on pyrkinyt. Vielä emme tiedä, miten tilanne kehittyy.

Jaakko Syrjämäki.

Kaikkien vanhojen ja yhtä lailla kaikkien klubin uusien jäsenten kiitokseksi voimme nostaa yhteisen maljan Tuusulan Golfklubin aloittaessa toisen neljännesvuosisatansa.

19.6.2008

Jaakko Syrjämäki

Kiitokset TGK-Kenttäpostin vakinaiselle toimittajakunnalle Marja-Liisa Mursulalle, Kaarina Alangolle ja Timo Mansnerukselle, jotka kirjoittaen ja aineistoa hankkien ovat osallisina tämän juhlanumeron teossa.

Sisältö

2 Pääkirjoitus
3 Neljännesvuosisadan tapahtumia
6 Kiviä keräämässä
7 Klubi kriisin kourissa
7 Velkataakan alla
8 Klubin talous kuntoon
9 Kaksi golfklubia
9 Klubin julkaisuhistoria
10 Talkoohenki takana
11 Vaikuttajayksilöitä
12 Koko 2000-luku kehitystä
12 Toimintaa vetäneitä vuosien varrelta
13 Mittava kapteeni- ja puheenjohtajakausi
13 TGK ry:n kapteenit
14 Seniorit
15 Kunnianosoituksia
16 Juniorit
17 Ari Savolainen
17 Liiton ansiomerkit
18 Toimikunnat työskentelevät
19 Kentän laajennus 36-reikäiseksi

Kaarina Alanko ja Marja-Liisa Mursula. *Timo Mansnerus.*

TGK-Kenttäposti 2A/2008
Erikoisnumero: Tuusulan Golfklubi 25 vuotta
Päätoimittaja: Jaakko Syrjämäki
Toimituskunta: Marja-Liisa Mursula, Kaarina Alanko ja Timo Mansnerus
Taitto: Tenho Järvinen/Tenhelp Oy
Paino: Rakennuspaino Oy, Helsinki
ISSN 1239-2642
Kuvat TGK:n albumista tai toimituksen ottamia, ellei kuvaajaa ole mainittu.
Kannen taustakuva: Seppo Vartiainen
Takakannen kuvat: Marsa Mursula ja Tenho Järvinen

Neljännesvuosisadan tapahtumia

Tähän pienoishistoriikkiin on kerätty TGK:n historiaan liittyviä tapahtumia – pääasiassa merkittäviä mutta myös muita kerronnan ansaitsevia tähdenvälejä. Jäsenten kilpailusaavutuksista, senioreiden ja junioreiden sekä toimikuntien tapahtumista on mainittu vain tärkeimpiä; osa niistä käsitellään tarkemmin niitä koskevissa luvuissa.

1981. Golfidea saapuu seudulle. Tuusulan kunnan tekninen johtaja **Lassi Iharvaara** tultuaan vakuuttuneeksi golfin siunauksellisuudesta puhuu asiasta ensin Krapin isännälle **Matti Holmalle** ja esittää ideansa vielä rotaryklubin ”Tuusulan tulevaisuus” -seminaarissa. Tuusulan kunnanvaltuuston puheenjohtaja **Uuno**

Kentän suunnittelijoita nykyisen rangen tienoilla 1983. Vasemmalta TGK ry:n puheenjohtaja Raimo Wahlberg, pääurakoitsija Reino Tuominen, rakennustoimikunnan jäsen Juhani Järvinen ja kenttäarkkitehti Henrik Wartiainen.

Nokelainen ryhtyy tukemaan golf-ajatusta. Matti ja **Salme** Holma ovat pian tarjoamassa maitaan golfille. **Raimo Wahlberg**, tuleva klubin ensimmäinen puheenjohtaja ja Holmat saavat asiantuntija-apua Talin golfareilta. Sikäläinen arkkitehtigolfari **Henrik Wartiainen** saadaan innostumaan uuden kentän suunnittelusta Krapin maille.

1982. Tuusulan, Keravan ja Järvenpään golfista kiinnostuneet pitävät golf-

KUVA SEPPO VARTIAINEN

Tähän rakennetaan uutta golfkenttää.

klubin perustavan kokouksen Krapilla 30.4.1982. Tuusulan Golfklubin ensimmäiseen johtokuntaan valitaan 14 jäsentä, joista vain kolmella on kokemusta golfin pelaamisesta. Puheenjohtajaksi valitaan Raimo Wahlberg, sihteeriksi **Seppo Vartiainen** ja klubin kapteeniksi **Olavi Aarnio**, josta tuleekin alkuvuosien *primus motor* klubin golfkasvatuksessa.

1983. Uuden kentän rakentaminen alkaa. Rakennustyön rahoitukseen tarvittavat pankkilainat ovat johtokunnan jäsenten henkilökohtaisesti takaamia. *Tuusulan Golfklubi merkitään yhdistysrekisteriin 1.6.1983.*

1984. Uusi yhdeksänreikäinen kenttä valmistuu pelikuntoon juhannukseksi. Vihkiäistilaisuudessa 20.6. klubin kapteeni Olli Aarnio lyö avauslyönnin silloiselle väylän 9, nykyisen väylän 12 griinille sijoittaen pallonsa keskelle viheriötä. Vuoden lopussa jäseniä on 197, joista tasoitus vain 47:llä. Klubia kohtaa menetys, kun Matti Holma kuolee auto-onnettomuudessa.

1985. Klubin järjestyksessä toisena puheenjohtajana 1985–86 **Juhani Järvinen**. Jäsenmäärä kasvanut 280:een, joista tasoitus on 63:lla. Oma jäsen **Mika Lehtonen** lyö kentän ensimmäisen hole in one -lyönnin väylällä 7 (nykyinen 14).

1986. Klubin kilpailukalenterissa peräti 40 kilpailua ja 27 viikkokilpailupäivää.

1987. Kentän laajentaminen todetaan kiireelliseksi: jäsenmäärä kohonnut yli 600:n ja kasvaa edelleen. Klubi saa tilaamansa luonnoksen kentän laajentamiseksi itseltään **Ronald Freamilta**. Suunnitelma todetaan liian kalliiksi toteuttaa. Puheenjohtajana 1987–88 **Leena Suhonen**.

1988. Kentän laajennustyö aloitetaan Henrik Wartiaisen piirustusten mukaisesti.

1989. Jäsenmäärä ylittää 900:n.

1990. Laajennettu 18-reikäinen kenttä valmistuu juhannukseksi. Samoin valmistuu klubin arkkitehtijäsenen **André Schützin** suunnittelema klubitalo vain puolen vuoden rakennustyön jälkeen. Myös uusi huoltohalli valmistuu. Rakennusinvestointimääräysten mukaisesti

Vuoden 1986 johtokuntaa. Alarivi: Leena Suhonen, Seppo Vartiainen, Marja-Liisa Keinänen, Pirkko Järvinen (ei johtokunnassa), Juhani Järvinen. Ylärivi: Seppo Paroni Paakkunainen, Jari Nieminen, Mauno Pekkinen, Raimo Kotilainen ja Heikki Saarimaa.

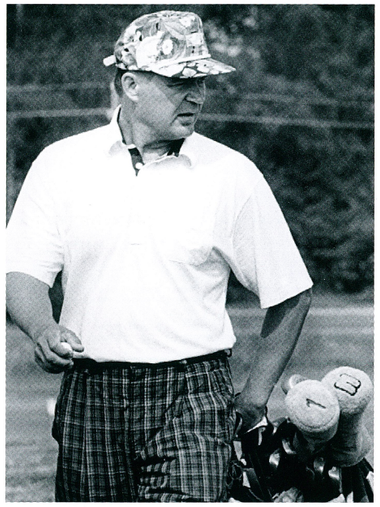
klubi- ja huoltotiloja ei voitu rakentaa yhdeksi kokonaisuudeksi. Vihkiäistilaisuudessa kansanedustaja **Ilkka Kanerva** lyö avauslyönnin 16. väylän tiiltä. Puheenjohtajana 1990–92 on **Urpo Alanko.** Klubi palkkaa ensimmäiseksi toiminnanjohtajakseen **Jouko Sarkkisen**.

1991. Klubin velkamäärä on peräti 1,5 milj. euroa (9 milj. mk). Jäsenmäärä ei enää kasva, vaan alkaa vähentyä. Osa klubin lainoista on Kunnallisvirkamiesliiton myöntämiä. **Marja-Liisa (Marsa) Mursula** aloittaa viisivuotisen työnsä toiminnanjohtajana (1991–94; toimitusjohtajana -95).

1992. Johtokunta päättää kerätä vapaaehtoista investointimaksua, 9 500 mk jäseneltä, mutta toteaa, että rahaa ei kerry tarpeeksi helpottamaan oleellisesti taloustilannetta.

1993. Viimeisenä oljenkortena velkatilanteen korjaamiseksi ryhdytään miettimään klubin osakeyhtiöittämistä, sillä konkurssin katsotaan olevan mahdollinen. Jäsenmäärä on vähentynyt alle 700:n sen oltua jo yli 900:n. Puheenjohtajana 1993–94 **Marjatta Ojala**.

1994. Klubin velkataakasta on eräänty-mässä maksettavaksi ammattijärjes-

Olavi Aarnio, klubin alkuvuosien korvaamaton ihminen.

tön velkoma suuri osuus, joka vaikuttaa osaltaan siihen, että 30.6. päätetään perustaa Tuusulan Golfklubi Oy huolehtimaan klubin taloudesta. Tuusulan Golfklubi ry:n jäsenille tarjotaan merkittäväksi Oy:n osakkeita. Merkintä tuottaa vain 2,1 milj. mk, minkä todetessaan hallitus päättää osakeannista. Jäsenistön uhrautuvan myyntityön tuloksena saadaan osakemyynnistä kokoon 3,6 milj. mk, joka riittää erääntyneen lainaerän maksuun. Klubi on pelastettu, vaikka vuoden aikana jäsenmäärä on laskenut alimmillaan lähes 500:aan. **Risto Wahlberg** valitaan perustetun yhtiön hallituksen puheenjohtajaksi (yhtiön pj:na 1994–99, TGK ry:n pj:na 1996–99).

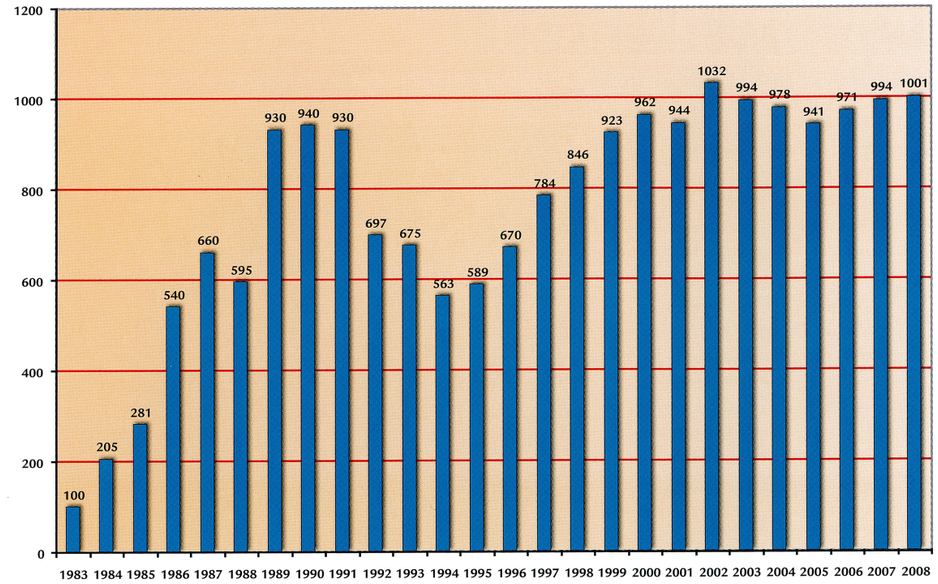
1995. Klubi Oy:n hallitus ja ry:n johtokunta toimivat ensi vuosina hallinnon osalta yhteisvoimin; johtokunnan ja hallituksen jäsenet ovat suurelta osin samoja ja kokoukset yhteisiä. **Markku Simovaara** klubi ry:n johtokunnan puheenjohtajana. TGK saa järjestettäväkseen Suomen PGA-mestaruuskilpailut 11.–13.8.1995. TGK:n oma pro **Sami Wächter** saavuttaa toisen sijan ja saa palkinnokseen 4 625 mk. Ns. *visualistitoimikunta* perustetaan, pj:na **Kaisa Ikävalko**, ja se valmistaa seuraavana vuonna joukon ehdotuksia kenttäalueen ehostamiseksi. Suunnitelmiin kuuluvista istutuksista osa toteutuukin.

1996. Klubin jäsenistö on ollut kasvussa jo edellisestä vuodesta. Parin vuoden sisällä saadaan noin 200 uutta jäsentä. Klubi saa uuden toimitusjohtajan, **Osmo Mäkelän** (1996–97). Klubilehti *TGK-Kenttäposti* alkaa ilmestyä säännöllisesti.

1997. TGK järjestää toiset valtakunnalliset mestaruuskilpailut: junioreiden nelipäiväiset kisat 17.–20.7. Sarjavoittajana mm. **Mikko Ilonen**; palkinnoilla myös oman seuran **Ari Savolainen**. Uusi toimitusjohtaja **Timo Mansnerus** aloittaa työnsä kohdistaen huomionsa varsinkin kentän parannustoimiin, ja lisäksi pj. Risto Wahlberg vihkii hänet kentän mahdollisen laajennuksen suunnitteluun. Slope-järjestelmä käyttöön TGK:n kentällä. Mutteri-kioski käyttöön.

1998. Kenttälaajennuksen suunnittelualue on ns. Saksan pellot nykyisen kentän eteläpuolella. Klubin oma arkkitehti **André Schütz** laatii luonnoksen, johon sisältyy paitsi kenttäalue myös sen liepeille kuuluvaa asuntorakentamista. Klubin top ten -taulukkoon saadaan ensimmäinen 0,0:aan yltänyt pelaaja, Ari Savolainen.

1999. Kentän uusittu kastelujärjestelmä otetaan käyttöön. Yhtiö maksaa viimeisetkin velkansa pois. Uusosakeanti tuo

Tuusulan Golfklubin jäsenmäärän kehitys 25 vuoden aikana. Koonnut Timo Mansnerus.

TUUSULAN GOLFKLUBI

105 uutta pelioikeutta. Jäsenmäärä jo yli 900. Green fee -maksujen ja erilaisten yritystapahtumien kasvava määrä parantaa edelleen klubin taloutta. Konehallia laajennetaan.

2000. Uuden kentän suunnittelu alkaa saada vauhtia. Laajentumisalueeksi ollaan neuvottelemassa nykyisen kentän pohjoispuolella olevaa maastoa. Kuuluisa englantilainen kenttäarkkitehti **Donald Steel** valitaan suunnittelijaksi; hän käy paikan päällä katsomassa mahdollisen laajennusalueen. Ari Savolainen saavuttaa lyöntipelin SM-hopeamitalin. TGK Oy:n ja TGK ry:n hallintoa aletaan eriyttää omille vastuualueilleen ”yhteishallinnon” jälkeen. TGK ry:n johtokunnan pj. 2000–01 **Jaakko Syrjämäki**. Oy:n hallituksen puheenjohtajana aloittaa **Esko Siik** (pj. 2000–07).

2001. Donald Steel on saanut valmiiksi laajennuskentän luonnoksen. Kentän rahoitus on suunniteltu toteutettavaksi osakeannin avulla. Peliaikavaraukset voi tilata myös netin kautta. Klubin jäsenmäärä on noin 950, jolle tasolle se vakiintuu seuraaviksi vuosiksi. **Martti Miettinen** voittaa senioreiden lyöntipeli-SM:t.

2002. Yhtiökokous päättää virallisesti kentän laajentamisesta. Hallitus tote-

Tuusulan kunnanjohtaja Markku Andersson vihkimässä uutta klubitaloa 1990.

aa, että kentänrakennuksen tiellä on vielä monia esteitä, mm. tieyhteydet. **Jussi Paasonen** aloittaa pitkän kautensa ry:n johtokunnan puheenjohtajana, jossa toimessa hän on edelleen 2008. Klubin jäsenmäärä neljännesvuosisadan aikana korkeimmillaan: 1032.

2003. Klubi saa uuden, taiteellisesti tasokkaan logon. Klubin edistynein pelaaja Ari Savolainen siirtyy pelaavaksi golfammattilaiseksi. Tuusulan kunta vahvistaa pitkäaikaisen maanvuokrauksen hallitsemistaan uuden kentän maa-alueista.

2004. Uuden kenttäprojektin kustannusarvio ilman klubitaloa lasketaan olevan 3,23 milj. euroa, joka vaatii noin 350 osakkeen myynnin. Neuvottelut kunnan kanssa käynnissä mm. tieyhteydestä uudelle kentälle.

2005. TGK:lla lainvoimainen toimenpidelupa aloittaa kentän rakentaminen. Kunta ja golfklubi sekä toisaalta kentän vastustajat valittavat rakennuspäätöksestä KHO:een, joka vaatii hankkeelle asemakaavoituksen.

2006. Martti Miettinen voittaa Suomen avoimet SM-kilpailut (TS Classic) ja myös SM-reikäpelikilpailut. Klubin nuoret voittavat SM-kullan joukkuekilpailussa. Kunta valmistelee edelleen asemakaavoitusta uuden kentän alueelle. Uuden kentän rakennustyön aloittamisen edelleen viipyessä aletaan nykyiselle kentälle suunnitella lähinnä griinejä ja hiekkaesteitä koskevia perusparannuksia.

2007. Kentän perusparannukseen kuuluvat mm. kahden viheriön ja muutamien muiden kohteiden uusiminen. **Ville Nurmi** aloittaa puheenjohtajakautensa TGK Oy:n hallituksessa..

Jaakko Syrjämäki

Leena Suhonen

Kiviä keräämässä kentällä

Muistoja TGK:n alkuajoilta

Ensimmäinen kosketukseni klubiin oli, kun jäseneksi liittynyt mieheni houkutteli minut mukaan talkoisiin kauniina kevätpäivänä. Talkoiden aihe oli kivien kerääminen väyliltä. Kerätyt kivet tyhjennettiin traktorin peräkärryyn ja vietiin pois. Tuntien työ tuntui selässä, käsissä ja jaloissa niin, että seuraavana päivänä käveleminenkin oli vaikeaa.

Työmaaparakki klubirakennuksena

Klubi järjesti heti alusta alkaen kilpailuja, ja innostuneet aloittelevat golfarit osallistuivat niihin suurin joukoin. Kenenkään mieleen ei tullut keskeyttää sateisena syyslauantaina pidettyä kilpailua. Kilpailun päätyttyä kaikki kokoontuivat parakin sisään. Likomärät kilpailijat höyrysivät kuin kiehuva vesiastia, ja pian oli parakki sisältä niin täynnä vesihöyryä, että oli pakko käskeä kaikki ulos sateeseen ja pyytää palaamaan vasta sateen mentyä ja vain kuivien vaatteiden kanssa. Mutta kukaan ei valittanut.

Pienestä työmaaparakista oli sekin etu, että opimme tuntemaan toisemme hyvin.

Kentän laajennusprojekti

Varsin pian kävi ilmeiseksi, että klubin oli ryhdyttävä laajentamaan yhdeksänreikäistä kenttää. Tarvittiin myös klubirakennus pukutiloineen. Itse Ronald Fream kävi katsastamassa kenttämme, ja ensimmäinen laajennuspiirros laadittiinkin hänen toimistossaan. Suunnitelma oli hieno, oli valtavia kivikasoja, joiden ympärille olisi rakennettu jopa vesiputous. Ymmärsimme toki, että rahamme eivät moisiin rakennelmiin riittäisi.

Ainaisten rahavaikeuksien lisäksi oli huoli kunnan poliittisten päättäjien mielipiteistä. Teimme valtavasti lobbausta tuusulalaisten poliitikkojen keskuudessa. Vuokrasimme bussin, jolla päättäjiä kuljetettiin lähimetsiin katsomaan suunniteltua kenttäaluetta. Kun sitten lähes vuoden aikataulusta myöhässä saimme kaavoituksen kuntoon ja rakennusluvan, alkoi ensimmäisenä puiden kaato. Oli talvi ja kaikessa piti säästää, joten klubilaiset kulkivat metsässä talkoovoimin leimaamassa puita urakoitsijalle.

Rahaa tarvitaan

Kentän laajennukseen saimme pankista lainaa, mutta muuhunkin rahaa tarvittiin. Kerran jouduimme turvautumaan lyhytaikaiseen lainaan käyttökustannusten rahoittamiseksi. Pankki ei lainaa myöntänyt muuten kuin johtokunnan jäsenten henkilökohtaisella takauksella. Niinpä koko silloinen johtokunta kävi pankissa kirjoittamassa nimensä.

Korot olivat korkealla ja monet suosittelivat meille halvempikorkoista valuuttalainaa. Sallimus taisi pelastaa meidät. Myöhemmin pankkilaina vaihdettiin yksityiseen lainaan, koska klubin saama tarjous oli huomattavan edullinen pankkikriisin kourissa taistelevien pankkien tarjouksiin verrattuna. Tämä laina joutui tosin irtisanotuksi siitä nousseen tarpeettoman kohun

Leena Suhonen vaikutti 1980-luvulla kapteenina ja puheenjohtajana. Takana alkuvuosien ponteva sihteeri Anu Pitkänen.

saattelemana, mikä ei ollut vaikuttamatta klubilaisten välisiin henkilösuhteisiinkaan.

En ole vuosiin ollut mukana Tuusulan Golfklubin toiminnassa muuten kuin silloin tällöin pelaamassa. Olen tietysti seurannut nykyistä laajennusprojektia ja nähnyt siinä kovin paljon samanlaisia vaikeuksia kuin edellisessäkin. Kaavoitus on aina vaikea asia. Edelleenkin golfia pidetään eliittiharrastuksena. Nykyinen osakeyhtiöjärjestelmä mahdollistaa rahoituksen aivan toisin kuin aiempi yhdistyspohja. Mielessäni kuitenkin on koko ajan ajatus: tarvitseeko Tuusula toisen kentän? Mielestäni ei tarvitse, mutta saatan olla myös väärässä.

Parhaita hetkiä Tuusulan Golfklubin historiassa ovat olleet ajat, jolloin koko jäsenistö puhalsi yhteen hiileen.

Toivotan Tuusulan Golfklubille kaikkea hyvää ja sen hallitukselle ja johtokunnalle viisautta tehdä oikeita, hyviä päätöksiä.

Leena Suhonen
johtokunnan puheenjohtaja 1987–88, naisten kapteeni 1989–90

Urpo Alanko & Marjatta Ojala

Velkataakan alla

Urpo Alanko tuli TGK ry:n puheenjohtajaksi 1990, jolloin lamakausi oli jo alkanut jättää merkkejään golftoimintaankin. Vuoden 1991 alussa TGK:n velat olivat peräti 9 milj. mk (1,5 milj. euroa).

Puheenjohtajakauteni 1990–92 merkittävimmät asiat olivat perintönä tullut huono taloustilanne sekä uuden kentän ja klubitalon valmistuminen.

Kentän laajennus ja klubitalon rakentaminen toteutettiin pääosin lainarahalla, merkittävimpinä rahoittajina pankkien ohella kenttäurakoitsija. Kentän ja klubirakennuksen valmistumisen aikoihin Suomi vajosi historiansa syvimpään lamaan. Laman tullessa koettiin myös pankkikriisi. Lainojen korot olivat poikkeuksetta kaksinumeroisia, ja huonosti velkataakan hoitoon varautunut klubi ajautui pahaan velkakierteeseen. Jo 1980-luvulla oli harkittu klubin yhtiöittämistä, mutta jäsenistön enemmistön tulkittiin vastustavan tätä.

KUVA MARSA MURSULA

Urpo Alanko ja holarimalja.

Jäsenistöltä pyrittiin nyt keräämään normaalien jäsen- ja pelimaksujen lisäksi ns. investointimaksu, josta vastikkeeksi jäsen olisi saanut määräaikaisen vapautuksen pelimaksuista, ja jäsenyys olisi muuttunut ”siirtokelpoiseksi” eli käytännössä kauppatavaraksi osakkeen lailla. Enimmillään kuitenkin vain runsaat 100 jäsentä käytti tätä mahdollisuutta, joten klubin talousvaikeudet jatkuivat vuonna 1993 aloittaneelle johtokunnalle. Talousvaikeuksien kokoluokkaa kuvaa se, että suurimmillaan lainanhoitokulut ylittivät koko kenttätoiminnan budjetin. Taloustilannetta huononsi myös huomattava jäsenkato.

Kenttälaajennus ja klubitalo valmistuivat vuonna 1990. Vihkiäisiä juhlittiin runsaan kutsuvierasjoukon kanssa säkkipillimusiikin säestämänä. Kentän avauslyönnin löi kansanedustaja Ilkka Kanerva. Tiiltä 16 lyöty avauslyönti päätyi monen myöhemmänkin lyönnin lailla oikeanpuoleiseen vesiesteeseen.

Urpo Alanko
johtokunnan puheenjohtaja 1990–92

Klubi kriisin kourissa

Puheenjohtajakauteni vuosina 1993–94 osui aikaan, jolloin TGK ry vietti kymmenvuotisjuhliaan ja oli historiansa pahimmassa taloudellisessa tilanteessa. Koko Suomi oli laman kourissa, ja lama kosketti sekä yksityisiä ihmisiä että yrityksiä. Klubimmekaan ei jäänyt osattomaksi laman seurauksista.

KUVA MARSA MURSULA

Marjatta Ojala.

1980-luvun lopulla seuran tulevaisuus oli näyttänyt valoisalta: golfin suosio kasvoi vuosi vuodelta ja seuran jäsenistön määrä oli tasaisessa kasvussa. Oman klubirakennuksen rakentaminen ja sen rahoittaminen lainavaroin ei tuntunut suurelta riskiltä kenenkään mielestä. Kunnes sitten kaikki muuttui: Suomi devalvoi ja pankkikriisin kourissa velkaantuneet pankit alkoivat realisoida asiakasyritystensä varallisuutta pilkkahintaan.

Klubirakennuksen investoinnin rahoittamiseksi TGK sai lainan ammattijärjestöltä. Epäonni kuitenkin jatkui, sillä ammattijärjestön uusi puheenjohtaja päätti saada liittonsa rahat takaisin eikä suostunut neuvotteluihin laina-ajan pidentämisestä. Pankkien rahahanat olivat kiinni. TGK:n golfväylillä ei ollut vakuusarvoa – sijaitsivathan ne vuokramailla, eikä klubirakennustakaan noteerattu vakuusmielessä.

TGK:lla ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin turvautua jäsenistöön rahojen keräämiseksi. Yhdistyspohja ei kuitenkaan antanut riittävää uskottavuutta toiminnan jatkuvuudelle. Liittymismaksujen ja sitä kautta myös pelimaksujen määrä ei riittänyt lainavelvoitteiden hoitoon, ja viimeisenä oljenkortena pidettiin osakeyhtiön perustamista. Erinäisten vaiheitten jälkeen osakeyhtiö sitten perustettiin toukokuussa 1994. Lähes kaikki yhdistyksen entiset jäsenet osallistuivat klubin pelastustalkoisiin ja merkitsivät osakkeita uudesta yhtiöstä. Osakeyhtiön perustamisen jälkeen TGK:n uskottavuus parani kertaheitolla sekä golfareitten että rahoittajien silmissä, ja näin päästiin normaaliin toimintaan. Ratkaisevan työpanoksen klubin pelastamiseksi teki silloinen toiminnanjohtaja **Marja-Liisa Mursula.** Hänelle vielä suurkiitokset ideoivasta ja rakentavasta toiminnasta sekä hyvästä yhteistyöstä.

Uskon meidän kaikkien olevan kiitollisia siitä, että jäsenistö omistaa golfyhtiön. Näin klubin toimintaa on pystytty vuosien varrella kehittämään heidän ehdoillaan ja golfin tarpeet huomioiden.

Marjatta Ojala
johtokunnan puheenjohtaja1993–94

Klubin talous kuntoon laman jälkeen

Risto Wahlberg oli liittynyt TGK:n jäseneksi ja aloittanut golfinsa vasta 1993, mutta huomasi joutuneensa klubin toiminnan uudelleen organisoinnin jälkeen TGK Oy:n peräsimeen sen ensimmäisenä hallituksen puheenjohtajana 1994. Tässä toimessa hänen johtajankykyjään tarvittiin viiden ja puolen vuoden ajan aina vuoteen 2000 asti. Lisäksi hän oli ry:n puheenjohtajana neljän vuoden ajan, 1996–99.

Klubin ja osakeyhtiön kiinteä yhteistyö oli tietenkin luonnollista siinä vaiheessa, jolloin klubi alkoi toipua laman syövereistä. Mitkä olivat tärkeimmät kuntoon saatettavat asiat?

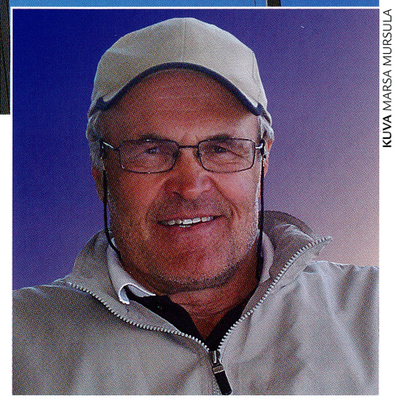
TGK Oy:n talouden saattaminen kestäväksi oli tärkein asia. Tässä onnistuimme aika nopeasti, kiitos uhrautuvien jäsentemme, jotka lunastivat itselleen osakkeita riittävästi. Toinen tärkeä tehtävä oli klubin palvelutason parantaminen. Tässä meitä onnisti, sillä sain puhutuksi liikeelämässä palvelutoimintaan perehtyneen **Osmo Mäkelän** klubin toimitusjohtajaksi 1996. Hänen kahden vuoden työteliäs uurastuksensa sekä ennen häntä viisi vuotta raskasta vastuuta kantaneen **Marja-Liisa (Marsa) Mursulan** arvokkaat panokset olivat klubin kannalta ensiarvoisen tärkeitä. TGK Oy:n kannalta oli mielestäni merkittävä asia se, että yhtiöjärjestykseen saatiin osakkeiden omistusmäärästä riippumaton äänivaltarajoitus, joten millään taholla ei ollut mahdollisuutta käyttää ylivaltaa asioista päätettäessä.

Aikanasi ruvettiin toden teolla suunnittelemaan kakkoskenttää. Olisiko tässä asiassa pitänyt tai voitu edetä toisin kuin miten asiat sujuivat?

1997 ja -98 aloitimme tosissamme suunnittelun uuden kentän saamiseksi. Aluksi katseemme suuntautuivat etelään, ns. Saksan pelloille, jolta alueelta maan saaminen olisi ollut mahdollista. Silloinen kunnanjohtaja **Jorma Hämäläinen** kiinnitti kuitenkin huomiomme pohjoiseen suuntaan, väylien 4 ja 8 jatkeelle arvellen siellä olevan tarpeeseemme soveltuvaa ja saatavissa olevaa maata. Uskoisin, että Hämäläinen olisi voinut ajaa asian läpi kunnan organisaatiossa. Otaksuimme kuitenkin, että kentän rakentaminen metsään olisi kalliimpaa kuin peltomaalle, emmekä uskaltautuneet sinne. Sitten tosin selvisi, että metsärakentaminen ei loppujen lopuksi olisikaan niin epäedullista, mutta olimme markkinointiajankohtaan katsoen jo myöhässä. Metsäkentän eteenpäinviemiselle alkoi sitten vähitellen nousta hankalia esteitä. Jos olisimme päässeet rakentamaan kenttää, olisi tullut rakennettavaksi myös uusi klubitalo nykyisen 8. griinin tuntumaan. ”Myöhästymiset” ovat minua aika lailla harmittaneet.

KUVA MARSA MURSULA

KUVA MARSA MURSULA

RIsto Wahlberg.

Sitten loppuun vielä vähän omista pelisuorituksistasi! Muistettavat lyöntisi?

Onnistuin heti urani alussa saamaan holarin espanjalaisella kentällä. Omalla kentällä olen jostain syystä päässyt parinkin eaglen makuun, ensiksi 3-väylällä noin 140-metrisellä lähestymislyönnillä ja sitten toisen kerran samanlaiselta matkalta 8-väylällä. Molemmilla kerroilla ryhmässäni oli sama satunnainen pelitoverini, joka taisi saada turhan vakuuttavan kuvan lyöntitaidoistani.

Jaakko Syrjämäki

Kaksi golfklubia 1995

Markku Simovaara oli vuonna 1994 aikana syntyneen klubin ”kahtiajaon” vetäjiä; hänen tehtävänä oli TGK ry:n roolin keskittäminen varsinaiseen golftoimintaan TGK Oy:n ryhtyessä hoitamaan taloutta. Hänen osuutensa junioritoiminnan kehittämisessä on ollut merkittävä – tästä tarkemmin toisessa yhteydessä.

Tehtävääsi ”uuden” ry:n puheenjohtajana liittyi varmaan paljon puuhaa?

Ensimmäinen päämäärä oli vallata takaisin ”menetetyt asemat” eli elvyttää toiminta tapahtuneen jäsenkadon jälkeen entiselle ja paremmallekin tasolle – podimme jäsenpulaa yhtiöittämisen myötä. Käytin myös aikaa mm. tutkiakseni naapuriklubien toimintaa ja sainkin hyviä vinkkejä. Varsinkin junioritoiminnan elvyttämisen koin tärkeänä. Pidimme johtokunnan ja hallituksen kokoukset alussa yhdistetyin voimin, mikä olikin viisasta asioiden sujumisen kannalta.

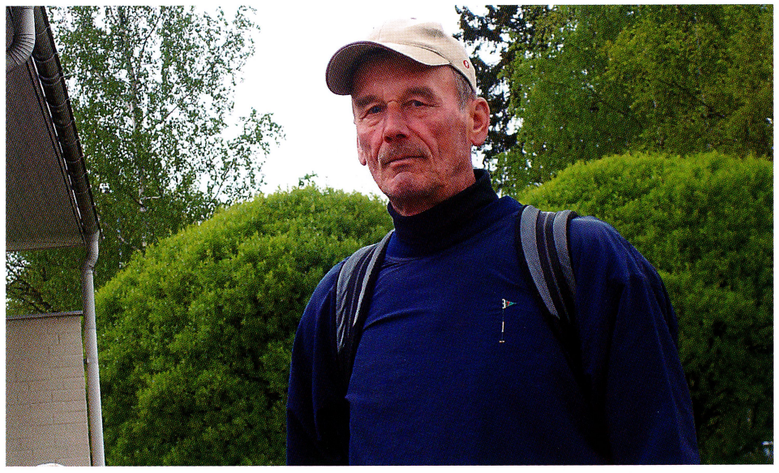
Jäsentoiminta oli 1995 hyvin vilkasta?

Jäsenien aktiivinen toiminta oli oikeastaan säilynyt kriisivuosienkin läpi kiitettävänä. Talkootoiminta oli vilkasta – päinvastoin kuin nykyisin, jolloin se on laimentunut pitkin 2000-lukua. Tosin nykyään ei ehkä enää kentällä taida riittää talkootyöksi asti tehtäviä: uudenkarhean peltokentän uumenista routa nosti kiviä noukittaviksi vuosikausia.

Klubin taitoihin uskottiin antamalla sille nuorten SM-kisojen järjestelyoikeus. Olit kilpailujen pääorganisaattori ja johtaja.

Saimme järjestettäväksi junioreitten SM-kilpailun kesällä 1997. Aloitimme kilpailun järjestelyt jo talvella, sillä keskikesän kisoihin oli tulossa 160 osanottajaa. Järjestelytiimimme (yli 40 vapaaehtoisen klubilaisen avustuksella) vei kisat loppuun kunnialla. **Mikko Ilonenkin** oli mukana voittaen isojen poikien sarjan. **Ari Savolainen, Petteri Kuittinen, Tommi Rinne** ja **Paul Winqvist** edustivat TGK:n pelaajia. Nelipäiväisen kilpailun päätuomarina oli **Timo Mansnerus**, josta jo saman vuoden aikana tuli klubin toimitusjohtaja.

Jaakko Syrjämäki

Markku Simovaara.

Julkaisuhistoriaa

▶ TGK:n ensimmäinen vuosikirja (*Vuosikirja 1984*) ilmestyy 32-sivuisena. Vuosikirja jatkuu lähes samanlaisena aina vuoteen 2005 eli 21 vuosikertana. Toimittajina alkuvuosina seuran sihteerit, vuodesta 1990 klubin toiminnanjohtaja/toimitusjohtaja, vuodesta 1996 **Jaakko Syrjämäki**.

▶ 68-sivuinen taskukokoinen *väyläopas* ilmestyy laajennetun kentän avausvuonna 1990.

▶ Ensimmäinen klubilehti *Kenttäpostia* ilmestyy **Helena Miettisen** toimittamana 1995. Seuraavan numeron myötä (1/1996) lehden nimi on ensi kerran *TGK-Kenttäposti*. Lehden päätoimittajana aloittaa Jaakko Syrjämäki. Vuoden 2002 alusta päätoimittajana on **Marja-Liisa Mursula**. Muina toimittajina ovat **Kaarina Alanko** ja Jaakko Syrjämäki; toimituskuntaan liittyy vielä Timo Mansnerus. Lehti laajenee 8-sivuiseksi ja 2002 jopa 16-sivuiseksi. Klubin 20-vuotisen toiminnan kunniaksi klubilehti saa uuden värikkään painoasun 2003.

▶ Viimeinen vuosikirja ilmestyy 2005. Seuraavana vuonna ilmestyy 6-sivuinen *TGK-opas 2006* osittain korvaamaan vuosikirjaa, toimittajina Jaakko Syrjämäki ja **Sari Lindfors**. Opas ei ilmesty enää seuraavana vuonna.

▶ Klubille luovutetaan 2006 seitsemänsivuinen (A4) muistelmakirjoitus *Tuusulan golfklubin alkutaival, sellaisena kuin me sen muistamme*, tekijöinä **Salme Holma, Juhani Järvinen, Seppo Vartiainen** ja **Jukka Virta.**

▶ 2008 klubin 25:ntenä toimintavuotena on ilmestymässä TGK-Kenttäpostin 14. vuosikerta, jonka ylimääräisenä juhlanumerona tämä numero on ilmestynyt.

Jaakko Syrjämäki

Talkoohenkeä takana

Väinö Vepsäläinen, ”Väiski”, 82 v, ansaitsee golfkirjailija Wodehousen nimitystä käyttäen klubimme ”Vanhin Jäsen” -tittelin. Hän liittyi TGK:n jäseneksi ensimmäisten joukossa 1983, mutta joutui välillä olemaan kansainvälisissä kehitysmaaprojekteissa muutaman vuoden ja palasi sitten uudestaan klubiin.

Väiskin tuusulalainen golfelämä alkoi hetkestä, jolloin hän ajoi oikealta ohjattavalla vanhalla Datsunillaan rangen reunaan ja kysyi klubin alkuaikojen monitoimimieheltä **Seppo Vartiaiselta**: ”Miten tähän pääsee mukaan?” Siitä alkoi hänen panoksensa klubin ja kentän vaiheilla. Paitsi ahkerana golfaajana hän on erityisesti kunnostautunut kenttätalkoiden aktiivisimpana hahmona.

Miten koit alkuaikojen kenttätalkoiden merkityksen? Mitä töitä tehtiin?

Kun alussa oli tietenkin kenttähenkilökunnasta puutetta, ja kentällä riitti alussa paljon kuntoon saattamista, oli luonnollista, että jäsenet tulivat talkoisiin jopa montakin kertaa kesässä. Mutta talkootoiminnalla oli muutakin tärkeää annettavaa: jäsenten toisiinsa tutustuminen ja yhteishengen muodostuminen. Väheksymättä talkootyön merkitystä pidän tätä sosiaalista tehtävää hyvin suurena.

Kivien keruu väyliltä, raffien vesominen, polkujen ja siltojen rakentelu sopivat hyvin talkoolaisille. Myös puita istutimme vanhan peltokentän eri puolille, joskin istutukset eivät aina lähteneetkään kasvuun: kenttämiehistöltä ei tahtonut riittää aikaa taimien kasteluun. Istutin 1985 nykyisen 11-väylän vesiesteen reunoille pienen koivikon sitomaan rantapengerrystä. Tämä koivikko voi edelleen hyvin. (Toimittajan lisäys: TGK-Kenttäpostin nimimerkki Varapro ehdotti 2003 tämän koivikon nimittämistä ”Väiskin koivikoksi” – ehkäpä paikalle saadaan joskus pieni muistokilpi.)

Kaiken kaikkiaan alkuvuosien talkootoiminnalla oli varmaan taloudellisestikin jonkin arvoinen hyöty rahavaikeuksissa olevalle klubille. Laajennetunkin kentän

KUVA JAAKKO SYRJÄMÄKI

Väiski Vepsäläinen ottaa ujona vastaan pikkujoulun arpajaiskorin Tuula Vartiaiselta.

alkuaikoina talkootyötä riitti ja talkoolaisiakin oli kerrallaan jopa kymmenittäin. Heidät jaettiin pienryhmiin, ja kullakin ryhmällä oli sitten oma työnsä hoidettavana.

Mutta sitten kenttähenkilökunnan määrän lisääntyessä ja kentän kunnon parannuttua talkoot loppuivat vähitellen. Kun ainakin pieniä töitä kentällä riittäisi, näkisin yhteishengen nimissä talkoot edelleen tärkeiksi – vaikka toisaalta niihinhän tulevat aina ja joka paikassa yleensä samat ihmiset.

Entä oma pelaamisesi? Jokin erikoinen tapaus kentällä?

Sain golfoppini monen muun tapaan klubin ensimmäiseltä prolta **Mauri Luukkoselta**. Vuosien mittaan sain tasoitukseni hinattua 14:n vaiheille. Kenttää kiertäessäni minulla oli pitkään väylän 7 tiauspaikalla toivomus: ”I have a dream”. Se merkitsi, että saisin joskus pallon lentämään mäen päälle asti. Kovan yrityksen jälkeen se vihdoin muutaman kerran onnistui.

Miten Väiski tutustui golfiin

Väiskin ensi tutustuminen golfiin ei tapahtunut suinkaan Tuusulassa, vaan kaukana Aasiassa, Bangladeshissa.

Hän oli 1972 Unicefin palveluksessa tuossa eksoottisessa maassa. Väiski lainasi puutteessa olevalle kollegalleen 200 dollaria ja sai lainan vakuudeksi tämän golfbägin mailoineen. Sittemmin kollega häipyi maasta maksamatta velkaansa, mutta golfbägille tuli nyt käyttöä, kun sen haltija aloitti ilman opetusta lajiin tutustumisen. Elämänsä ensimmäisen tiin päältä lyödyn pallon lyhyen lennon V. tosin sattui sijoittamaan ”ulkopuoliseen tekijään” eli vieressä katselevaan naiseen, joka ei kuitenkaan osumasta loukkaantunut. Aika pian V. kuitenkin lopetti golfinsa, sillä pääkaupunki Daccan lähellä sijainneella maan ainoalla kentällä oli vesiesteitä aivan liiallisesti. Toisena vesihaittana kiusasivat ainaisesti toistuvat trooppiset kaatosateet, joiden ansiosta suuri osa kentästä oli liian usein tulvaveden vallassa.

Kilpailuista en ole ollut kovin innostunut, mutta olen pelannut niitä kuitenkin jonkin verran. Seuran sisäisiin kilpailuihin olen aina ollut valmis. Viikkokilpailut on hyvä kilpailumuoto, kunhan se osattaisiin ottaa keveämmin. Saattaa olla, että pelaamisen ilo on häviämässä tästä kilpailumuodosta, koska nykyisin tahtoo olla liian paljon 18. griinitä kirein ilmein palaavia viikkokilpailijoita.

Mieleen jäänyt tapaus sattui kerran 18-väylän griinillä. Ryhmämme oli puttaamassa, kun läheiseltä 16-väylän tiiauspaikalta lyötiin jalkoihimme pallo. Joku ryhmästämme huusi Piiliojan yli tähän ihmesuoritukseen: ”Väärä griini.”

Jaakko Syrjämäki

Vaikuttajayksilöitä

Tuusulan Golfklubin toimintaan on neljännesvuosisadan aikana ollut vaikuttamassa koko joukko toinen toistaan ansiokkaampia jäseniä. Osa heistä on tähän numeroon kirjoittanut vaikutelmiaan itse, osa on ollut haastateltavana, osa saa ansaitsemaansa kunniaa tässä luvussa. Kunniataulukkoon on myös nostettava ne sadat jäsenet, jotka varsinkin klubin alkuaikoina uurastivat kenttätalkoissa hernerokka ja hyvä mieli palkkioinaan.

Alkuaikojen puurtajia

Matti ja **Salme Holman** uhrautumista golfin hyväksi, TGK:n ensimmäisten puheenjohtajien **Raimo Wahlbergin** (1983–84) ja **Juhani Järvisen** (1985–86) kiinteää työtä ja monien muiden aatteelle antautuneiden vaikuttajien panosta ei voi kyllin arvostaa. Varsinainen alkuaikojen työmyyrä oli **Seppo ”Sipi” Vartiainen**, joka itseään säästämättä toimi paitsi klubin johtokunnassa sihteerinä, käytännön toimitusjohtajana sekä myös hankinta- ja työpäällikkönä kentän rakennustyön aikana. Hän suunnitteli myös pelaamisen aloittamista edeltävän pelikokeen ennen green card -käytäntöä, palkkasi alkuun koulupojat ruohoa leikkaamaan ym. – Sipin puheille tuli kerran mies, joka kauppasi käytettyjä pelipalloja. Pallojen alkuperää koskevaan tiedusteluun mies kertoi haettaneensa ne Talin kentän laitamilta opettamansa pallokoiran avulla. Sipin moraali ei sallinut kaupantekoa.

Kapteeneja

Olli Aarnio loi klubin golfkulttuurin – kapteenina hän ehti toimia viisi vuotta aivan alusta vuoteen 1988. Pitkän puheenjohtajapestinsä pohjustamiseksi **Jussi Paasonen** toimi kapteeninakin yhteensä neljä vuotta 1990-luvulla. Pisimpään (seitsemän vuotta 1999–05) kapteenina toimi ansiokkaasti **Matti Keskinen**.

Naisten kapteeneja

Naisten kapteenin toimi tuli klubille vasta 1989 **Leena Suhosen** pitäessä virkaa kaksikin vuotta. – Vuosikirjapuheenvuorossaan hän oli huolissaan mm. siitä, mahtavatko miespelaajat suostua naisryhmän ohituspyyntöön. Suhosta seurasi kapteenina **Anja Karttunen** (1991–94), tunnollinen ja innostava toimissaan. Häntä seuraavan, myös nelivuotisen jakson, naisten kapteenina oli **Raili Schütz**, joka kapteeniaikanaan ehti osallistua moniinkin klubin puuhiin. Myös **Kirsi Erofejeff-Engman** (2004–07) pääsi neljän vuoden toimintakauteen.

Valmentajia

Klubin ensimmäinen ja ehdottomasti vanhojen jäsenten muistissa elävä pro oli **Mauri Luukkonen**, joka antoi klubilaisille golfin perusopin koko 1980-luvun ajan. Hän tuli bussilla Helsingistä, asteli rangelle toimeensa, kävi välillä syömässä Krapilla ja palasi taas paikalleen. Me hänen oppilaansa muistamme aina, miten hän muistutti oikean kantapään noususta svingin jälkeen: ”Näytä minulle kengännumerosi!”

Klubin oma kasvatti **Sami Wächter** oli prona vuodesta 1993 aina 2000-luvun alkuvuosiin asti ja palasi muutaman vuoden poissaolon jälkeen taas remmiin. Hänenkin rauhallinen opetustyylinsä – joka yhä jatkuu – on kasvattanut monia golfaripolvia.

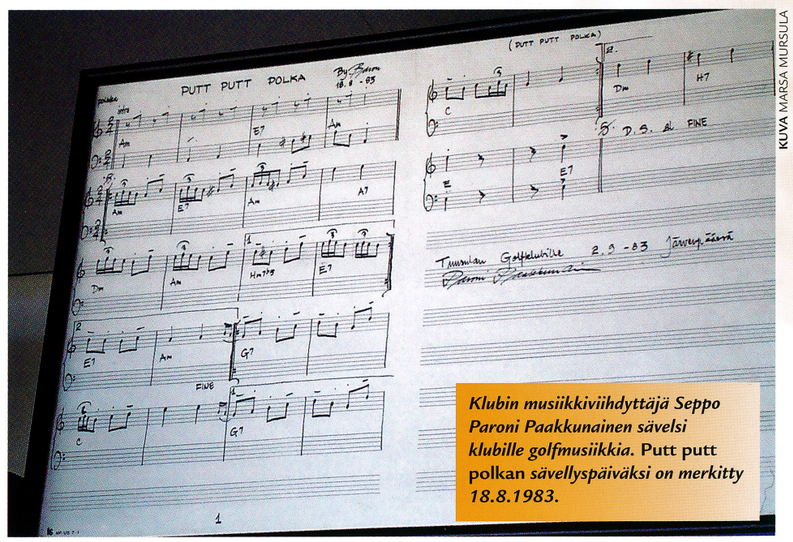
Talous- ja yleismies

Mursulan perhe on vaikuttanut kahdenkin hengen voimalla TGK:n toimintaan. **Marsan**, toiminnan- ja toimitusjohtajapanoksen lisäksi aviomies **Taisto ”Tase” Mursula,** perustamisvuonna klubiin tulleena, ehti toimia ennen liian aikaista poismenoaan (1996) monessa: kenttätoimikunnan ja senioreiden puheenjohtajana, osaavana insinöörinä kentän slope-mittauksen suorittajana, mutta ennen kaikkea klubin talouden vaikeiden aikojen toimijana. Hänen edustamansa ammattijärjestö myönsi klubille suurehkon lainan, ja lisäksi hän oli kaikkein ahkerimpia osakemarkkinoijia klubin pelastustoimissa 1990-luvulla.

Viihteentekijöitä

Klubin alusta muutaman vuoden ajan toimi klubitoimikunnan ja juhlatoimikunnan puheenjohtajana järvenpääläinen tunnettu säveltäjä ja muusikko **Seppo Paroni Paakkunainen**. Hänen yhtyeensä esiintyi tietenkin klubin juhlissa. Sävelsipä hän 1983 klubille Putt putt -polkan, jonka nuotit ovat somistaneet kehystettynä klubitaloa. Paronin yhtyetoverina, usein klubin rapuscramblessä, on ollut **Lassi Markkanen**, värikäs kulttuurivaikuttaja ja uusia tuulia golfpukeutumiseen tuonut aktiivinen pelaaja.

Jaakko Syrjämäki

KUVA MARSA MURSULA

Klubin musiikkiviihdyttäjä Seppo Paroni Paakkunainen sävelsi klubille golfmusiikkia. **Putt putt polkan** *sävellyspäiväksi on merkitty 18.8.1983.*

Koko 2000-luku kehitystä

Esko Siik aloitti hallitustoimensa jo 1996 TGK ry:n johtokunnassa ja jatkoi sitten vuodesta 2000 Oy:n hallituksen puheenjohtajana aina vuoteen 2007 – yksitoista vuotta vastuullista työtä klubin hyväksi.

1990-luvun lamavuosien ajan jälkeen klubinkin taloudellinen tilanne oli jo vankentunut. Miltä näkymät näyttivät tullessasi 2000 hallituksen johtoon ja mitkä olivat 2000-luvun alun investointitarpeet?

Klubimme oli päässyt silloin veloistaan, eikä sen jälkeenkään ole tarvittu velkarahoitusta. Kentän parannus oli jo edelliseltä vuosikymmeneltä päässyt vauhtiin: kastelujärjestelmän uusiminen, usean griinin muutos- ja parannustyöt odottivat vuoroaan. Aloitettiin 1- ja 2- sekä myöhemmin 13- ja 14-griineillä.

Varsin suuri asia oli tietenkin uuden kentän suunnittelun käynnistäminen. Alussahan oli laajentumissuuntana ns. Saksan pellot, vasta sitten ryhdyttiin nykyisen suunnittelualueen luonnosteluun. Mutta kenttäasian tarkempi selvittely tullee tarkemmin esille toisessa yhteydessä.

Aivan 2000-luvun alussa kentälle ilmestyi huomiota herättävä jättileikkuri. Liittyi varmaan kalustoinvestointeihin?

Kyseessä oli kookas raffileikkuri, jonka liisasimme ensimmäisenä kenttäkaluston parantamisohjelmassamme. Vanha kenttäkalustomme olikin jo perin huonokuntoista. Panostimme voimakkaasti uuden kenttäkaluston hankkimiseen sekä liisaten että ostaen.

Mieluisia ja vähemmän mieluisia hetkiä aktiivivuosiltasi?

Koko kauteni ajan vallinnut klubin ja sen jäsenten hyvä henki. Ja ennen kaikkea saumaton yhteistyö **Timpan**, toimitusjohtajamme kanssa. Aivan positiivisesti eivät sen sijaan sujuneet kentän laajennukseen liittyvät lukuisat vaiheet. Tuusulan kunta ja laajennusalueen omistama perikunta olivat hyvinkin tiukkoina, eivätkä oikeusasteiden päätökset valitusten johdosta useimmiten mieltä ylentäneet. Sopimuksiakin lopulta kuitenkin saatiin aikaan.

KUVA MARSA MURSULA

Esko Siik.

Ja vielä jokin pelaamiseen liittyvä tapahtuma!

14-reiän tiiauspaikalle lähdettäessä 2005 sain puhelimeeni tiedon lapsenlapsemme syntymisestä. Isoäiti kuultuaan tämän löi pallonsa kymmenen sentin päähän reiästä. Itse löin seuraavana kesänä seniorien pelimatkalla Wiurilassa ensimmäisen holarini ja sitten seuraavana päivänä ensimmäisen eagleni.

Jaakko Syrjämäki

TUUSULAN GOLFKLUBI

Toimintaa vetäneitä vuosien varrelta

TGK ry
Johtokunnan puheenjohtajat

1983–84 Raimo Wahlberg
1985–86 Juhani Järvinen
1987–88 Leena Suhonen
1989 Olli Yki-Järvinen
1990–92 Urpo Alanko
1993–94 Marjatta Ojala
1995 Markku Simovaara
1996–99 Risto Wahlberg
2000–01 Jaakko Syrjämäki
2002– Jussi Paasonen

TGK Oy
Hallituksen puheenjohtajat

1994–99 Risto Wahlberg
2000–06 Esko Siik
2007– Ville Nurmi

TGK ry ja Oy
Toiminnanjohtajat – toimitusjohtajat

1990–91 Jouko Sarkkinen
1991–95 Marja-Liisa Mursula
1996–97 Osmo Mäkelä
1997– Timo Mansnerus

Mittava kapteeni- ja puheenjohtajakausi

Jussi Paasonen on tehnyt uhrautuvaa työtä TGK:n hyväksi. Hän oli kapteenina jo 1991 ja sen jälkeen vielä 1996–98, kunnes kohosi 2002 klubin puheenjohtajaksi, jota tointa hän edelleen hoitaa. Näin hän on 11 vuoden kokemuksella klubimme eniten ”virkavuosia” kerännyt jäsen.

Pitkän kokemuksesi myötä näet varmaan klubin muuttuneenkin tuona aikana.

Ja parempaan suuntaan; olihan 2002 puheenjohtajaksi tullessani jo lähes vuosikymmen kulunut lama-ajan kriisivuosista. Toiminta on monipuolistunut. Iloinen olen juniorikasvatuksemme saavutuksista: useitakin junnujamme on noussut kilpailemaan SM-mestaruuksista. Samoin seniorien kilpailutoiminta on edennyt valtakunnalliselle ja eurooppalaisellekin tasolle. Entinen rauhallinen kunnon seurahenki on toisaalta säilynyt päinvastoin kuin monissa ”stressiklubeissa”. Klubin uudistumista kuvaa hyvin muutaman vuoden takainen uusi logo, mielestäni erittäin onnistunut.

Muita positiivisia asioita klubissamme?

Kenttämme on sopiva rauhalliseen kiertämiseen, vaikka toisaalta kierros ei ruuhkaisempanakaan aikana vie juuri neljää tuntia kauempaa. Kentän jo tehdyt ja vielä ohjelmassa olevat, asiantuntijavoimin suunnitellut ja toteutetut parannukset ovat osuneet oikeaan ja tuoneet lisää haastetta.

Erittäin arvokkaana pidän klubimme monien toimikuntien työtä. Olen pitänyt tapanani käydä kunkin toimikunnan kokouksessa kerran vuodessa, en niinkään kaitsemismielellä vaan pysyäkseni paremmin ajan tasalla.

Vielä muutama henkilömuisto vuosien varrelta!

Varsinkin alkuvuosina klubin osittain itseoppinut pelaajakaarti käytti lyödessään monenlaisia svingejä. Parhaiten mieleeni on jäänyt ”ihmeslaissari” **Mane Pekkisen** taitava avauslyönti, joka oli näyttävimmillään aikaisemmin hieman lähempänä Järvenpään tietä sijainneella nykyisellä 13-väylällä. Lyönti lähti kohti tietä, pallo saattoi lentää jonkun matkaa tien yllä, mutta päätyi aina vuorenvarmasti väylälle. Tieliikenne ei siis ollut vaarassa.

KUVA MARSA MURSULA

Jussi Paasonen.

Toinen persoonallinen avaaja oli **Lasse Hahtomaa**, joka säikytteli varsinkin vieraspelaajia stanssinsa suuntauksella, joka oli reilusti kohteesta vinoon, mutta jonka saattelemana lyöty pallo lähti hänen oikean kainalonsa ali korrektiin suuntaan.

Poikani **Matti** löi holarin alle 9-vuotiaana. Pallon mentyä reikään poika pyörähti taaksepäin selittämään: ”Isi, tää oli mun eka!” Kyselin uteliaisuuttani sen jälkeen, olisiko golfliitossa vielä nuorempia holarintekijöitä tiedossa. Kyllä: Aura Golfissa oli pari kuuta nuorempi tehnyt holarin vesiesteen takana olevaan reikään – parin voileivän kautta!

Jaakko Syrjämäki

TGK ry:n kapteenit

1983–87 Olli Aarnio
1988–89 Kari Putkinen
1990 Juho Kivistö
1991–92 Jussi Paasonen
1993–94 Olli Rintamäki
1995 Martti Miettinen
1996–98 Jussi Paasonen
1999–05 Matti Keskinen
2006– Mika Eloranta

Naisten kapteenit

1989–90 Leena Suhonen
1991–94 Anja Karttunen
1995–98 Raili Schütz
1999–00 Hilkka Westman
2001–03 Carita Rosamo
2004–07 Kirsi Erofejeff-Engman
2008– Minna Anttonen

Seniorit vireinä

TGK:n seniori-ikäisten jäsenten, eli 50 vuotta täyttäneiden naisten ja 55 vuotta täyttäneiden miesten, toiminta on aina ollut vireää. Jo varhain aktiiviseniorit puhelivat keskenään tarpeesta organisoida senioritoiminta omaksi osa-alueekseen. Puheet kypsyivät vuonna 1991 pidettyyn Tuusulan Golfklubin Senioreiden (TGKS) perustavaan kokoukseen. Suomen Golfliitossa oli jo tuolloin erillinen omiin sääntöihin ja jäsenmaksuihin perustuva toimikunta Suomen Golfliiton Seniorit (SGS) ja sillä jäsenseuroja 19:ssä golfklubissa.

KUVA MARSA MURSULA

Avajaiskisan 2007 voittoisassa joukkueessa pelasivat Martti Miettisen (oik.) lisäksi myös Jouko Vaittinen ja Salme Anttila.

Erillinen senioriseura

TGKS:n perustavaan kokoukseen osallistui kaksitoista TGK:n senioria. **Väinö Vepsäläisen** puheenjohdolla kokouksessa hyväksyttiin perustamiskirja ja säännöt sekä määrättiin jäsenmaksu. Toimintaa hallinnoimaan valittiin toimikunta, jonka puheenjohtajaksi nimitettiin **Marjatta Söderström**. Ryhmä toimi kuin yhdistys, vaikka sitä ei rekisteröitykään: pidettiin sääntömääräiset syys- ja kevätkokoukset ja hoidettiin itsenäistä taloutta tilinpäätöksineen.

KUVA JAAKKO SYRJÄMÄKI

Upseerien Kaaderikilpailu toi ykköstiille myös entisen ylipäällikön, presidentti Martti Ahtisaaren 2001.

Marjatta Söderströmin nelivuotisen puheenjohtajakauden jälkeen nuijaan tarttui **Taisto Mursula**, joka ehti johtaa puhetta vain vuoden verran, mutta oli jo aiemmin ollut monta vuotta toimikunnan kantavia voimia. **Erkki Montell** oli johdossa seuraavat neljä vuotta, aina siihen asti kun TGKS sulautettiin Tuusulan Golfklubi ry:n jaostoksi. Toimikunnan sihteerinä toimi mm. muutenkin koko klubissa varsin toimelias hahmo, **Raili Schütz**. Sulautumisvaiheen varainhoidosta vastasi **Jaakko Ketola**.

TGKS:n ohjelmaa olivat Golfliiton kilpailuedustusten järjestäminen ja rahoitus, seuraottelut, Senior Open -kilpailu sekä senioreiden sisäiset tapahtumat ja kisat. **Seppo Sahalan** vetovastuulla järjestettiin golfmatkoja Viroon, Ahvenanmaalle tai talvella Espanjaan. Myös jokavuotinen Kolmen kentän kierros -retki eri kotimaisille klubeille sai alkunsa.

Sulautuminen ry:n toimikunnaksi

Käännekohta TGK:n senioritoiminnassa tapahtui, kun TGKS päätti vuoden 2000 syyskokouksessaan ”yksimielisesti lakkauttaa nykyisen sääntöihin pohjautuvan toiminnan ja tehdä esityksen TGK ry:n johtokunnalle, että perustetaan toimikunta osaksi ry:tä”, kuten **Mirjami Hakalan** kirjoittamassa pöytäkirjassa lukee. TGK ry:n taholta oli esitetty toivomus itsenäisen senioriyksikön liittämiseksi normaalilla tavalla seuran muuhun toimintaan. Myös TGKS:n toimikunnan jäsen **Olavi Vesterinen** ajoi voimakkaasti sulautumisen asiaa, koska katsoi, että erillinen toiminta ei ole järkevää turhine muodollisuuksineen. Neuvotteluissa klubin toimitusjohtajan ja seuran puheenjohtajan kanssa sovittiin, että TGK ry:n alainen senioritoimikunta saa oman toimintamäärärahan seuran budjettiin ja edustajansa johtokuntaan.

Kevätkokouksessaan vuonna 2001 TGKS sitten lakkautti itsensä, ja TGK ry:n johtokunta nimitti kesäkuussa uuden senioritoimikunnan jäsenet. Puheenjohtajaksi tuli Olavi Vesterinen ja varapuheenjohtajaksi **Marja-Liisa Mursula**. TGKS:ltä perittyyn hyvään toimintaohjelmaan lisättiin pienryhmävalmennus ja kuntogolf. Vesteristä seurasi puheenjohtajana vuonna 2004 **Juhani Kovalainen**, joka hoitaa kyseistä tehtävää edelleen vuonna 2008.

Senioreiden ohjelma vakiintui käsittämään pelikaudella Kevätpotku-tilaisuuden, Senior Open -kilpailun, Kolmen kentän kierroksen ja Senioreiden syyspäivän. Seuraottelukumppaneiksi vakiintuivat Keimola ja Nurmijärvi sekä Rönnäs. Talvella seniorijäsenille on tarjottu harjoittelumahdollisuuksia mm. kuplahallissa. Senioritoimikunnan tehtävänä on myös ollut ja on edelleen hallinnoida edustuspelaajien osallistumista Suomen Golfliiton ja Suomen Golfliiton Senioreiden kilpailuihin sekä koota joukkueet Golfliiton Uudenmaan piirin seurakohtaisiin reikäpeliotteluihin.

Kaarina Alanko

Seniorien kilpailusaavutukset

Klubin seniorien kilpailusaavutukset kansallisilla ja kansainvälisillä kentillä osuvat pääosin 1990-luvun loppuun ja 2000-luvun alkuun. Kirkkaimpina tähtinä olivat **Martti Miettinen** ja **Urpo Alanko**, joille kertyi useita Suomen mestaruuksia ja maajoukkue-edustuksia.

Upi Alanko edusti senioreitamme maajoukkuetasolla ensimmäisiä kertoja 1999 ja 2000, Mara Miettinen oli Suomen PM-joukkueessa v. 2000. Pari oli Suomea edustamassa vielä kahtena seuraavanakin vuonna seniorien EM-kisoissa.

Mara Miettisen henkilökohtainen kilpailumenestys on ollut mahtava:

- 2001 voitto seniorien SM-lyöntipeleissä 55-vuotiaiden sarjassa.
- 2003 Seniorien SM-lyöntikilpailun kolmas, jolla lunasti paikan Suomen PM-joukkueeseen.
- Lisäksi voitto Golfliiton Uudenmaan piirin Scratch Tourilla.
- 2004 kolmas tila seniorien avoimissa SM-kisoissa.
- 2005 toinen tila seniorien SM-kilpailussa.
- 2006 voitto seniorien avoimissa SM-kisoissa. Voitto seniorien SM-reikäpelikilpailussa.
- Lisäksi Finnish Senior Tourin ja Senior Scratch Tourin voitot sekä viides sija henkilökohtaisessa seniorien PM-kilpailussa. Mukana EM-kisoissa Ruuhikoskella ja PM-kisoissa Oslossa.
- 2007 mukana seniorien EM-joukkueessa Göteborgissa.

Vuonna 2003 TGK:a edusti SM-lyöntipelikilpailussa peräti kaksi joukkuetta: Upi Alanko, **Juhani Kovalainen** ja Mara Miettinen voittivat SM-joukkuekilpailun. Klubin toisen joukkueen muodostivat **Taisto Isonen**, **Erkki Montell** ja **Aimo Savolainen**. Samana vuonna **Olavi Vesterinen** oli kolmas yli 70-vuotiaiden veteraanien SM-kisoissa ja Upi Alanko sijoittui seniorien SM-kilpailussa viidenneksi. **Arja Lehtonen** oli 2003 toinen seniorinaisten Aluetourissa.

Klubin loistava ykkösseniorijoukkue (Miettinen, Alanko & Kovalainen) kunnostautui vielä kahtena seuraavanakin vuonna (2004 kahdeksas, 2005 viides SM-kilpailussa). Mara M. oli mukana myös toisen tilan seniorien joukkue-EM-kilpailussa saavuttaneessa Suomen joukkueessa. Klubin veteraanijoukkue (Erkki Montell, **Seppo Sahala** ja Olavi Vesterinen) saavutti samana vuonna kunnioitettavan toisen sijan SM-kilpailussa. Myös henkilökohtaisessa yli 70-vuotiaiden veteraanikilpailussa hopeasija tuli Tuusulaan Olavi Vesterisen tuomana.

Marja-Liisa Mursula & Jaakko Syrjämäki

Kunnianosoituksia

Kapteenin kannu

Kapteenin kannu on kaivan klubin alussa perustettu huomionosoitus aktiiviselle klubilaiselle vuoden mittaan tai pitkäänkin kestäneestä kilpailu- tai muusta toiminnasta. Kulloisenkin kapteenin myöntämänä sen on saanut tähän mennessä 28 jäsentä, muutamat kahteenkin kertaan – poikkeuksena vuosi 1994, jolloin saajana olivat ”TGK:n jäsenet” – hehän pelastivat aktiivisen markkinoinnin jälkeen klubin konkurssilta.

Kuva Marsa Mursula

Matti Keskinen sai Kapteenin kannun vuonna 2007.

Kaksi kertaa kannun ovat saaneet **Riku Aarnio**, **Väinö Vepsäläinen**, **Martti Miettinen** ja **Jaakko Syrjämäki**.

KUVA MARSA MURSULA

Klubin pöytäviiri vanhan logon kera.

Kultainen tii ja pöytäviiri

Toinen, vaikkakin pian unhoon jäänyt palkinto oli Kultainen tii, joka jaettiin tiettävästi vain kolmesti, **Salme** ja **Matti Holmalle**, **Olli Aarniolle** ja **André Schützille**.

Klubin numeroidun pöytäviirin (vanhan logon kera) ovat toistaiseksi saanet vain **Risto Wahlberg** ja Jaakko Syrjämäki.

Nuorena vitsa väännettävä

1997 TGK sai järjestettäväkseen junioreiden SM-kilpailut. Myös yleisöä riitti: kuva 18. griiniltä alle 18-vuotiaitten poikien ratkaisuhetkistä.

KUVA JAAKKO SYRJÄMÄKI

Klubin junioritoiminta käynnistyi luonnollisesti jo aivan alkuvuosina. Junioritoiminnan alkuunpanija ja klubin ”arkkikapteeni” oli **Olavi (Olli) Aarnio**, muutenkin TGK:n alkuvuosien pelitoiminnan tärkein edistäjä.

Olli Aarnio oli jo pitkään itse golfia harrastaneena löytö klubille. Hän toimi kapteenina ensimmäiset vuodet 1980-luvun loppuun, ja vielä 1990-luvun puolella parin vuoden ajan nuorisotoimikunnan puheenjohtajana. Aarnion perheen lapset **Riku** ja **Mari** olivat TGK:n valtakunnallisessakin kilpailutoiminnassa kunnostautuneita nimiä. Riku toimi juniorikouluttajana usean vuoden ajan.

Vuoden 1990 vuosikirjassa Olli tosin on hieman huolissaan parin edellisen vuoden junnujen innostuksista. ”Missä porukat piilevät?” on huolestunut hätähuuto, kun liian moni junnuista oli jättänyt talviharjoittelun kokonaan pois.

Juniooriaktiivisuus ei ollut alkuvuosien innostuksen jälkeen muutaman vuoden ajan kovin vilkasta, kunnes se 1990-luvulla vähitellen voimistui. **Markku Simovaara** teki tällöin ja vielä pitkälle 2000-luvulla voimakasta junnutyötä. Hän piti lasten golfkoulua useana kesänä. Kerran viikossa kokoontui kahdeksi tunniksi joskus kolmisenkymmentäkin lasta rangen vaiheille. Kouluttajatovereinaan Markulla olivat mm. klubin alusta alkaen aktiivisin jäsen **Väinö (Väiski) Vepsäläinen** ja **Raili Schütz**. Markku huolehti klubimme osalta myös 2000-luvulla liiton kautta tulleen nuorison Coca Cola -golftoiminnasta. **Erkki Montellin** panos juniorikoulutuksessa ja junnujen kilpailumatkojen huoltamisessa on ollut vuosien mittaan varsin merkittävä. Klubi otti 1990- ja 2000-lukujen vaihteesta suvaitsevan kannan myös kokonaisten koululaisryhmien tutustuttamiseen golfiin. **Jaakko** ja **Ritva Syrjämäki** ohjailivat avustajineen 2000-luvun alussa rangella muutaman vuoden aikana kymmeniä koululuokkia lajin alkeisiin.

Junnujen valmennuksesta vastasivat 2000-luvulle tultaessa klubin prot, ensin **Outi Sedoff** ja myöhemmin **Heini Haapala**. **Riku Lamppu** ja **Mikko Pirilä** olivat pitkään junnuvalmennuksesta vastaavia. Vasta 2000-luvun puolella saatiin enenevästi myös tyttöjunnuja mukaan. Mikko Pirilällä oli tyttövalmennuksessa parhaina vuosina yli 20 opetettavaa.

Juniorit kilpasilla

TGK:n vuoden 1997 huipputapahtuma oli nelipäiväiset juniorien SM-kilpailut kentällämme, joissa **Ari Savolainen** tuli neljänneksi P18-sarjassa. Tästä kilpailusta vastasi pääjärjestäjänä Markku Simovaara; kisoista enemmän Markun henkilöhaastattelussa, s. 9. Ensimmäiset tasokkaat junnumme olivat Arin ohella **Petterit Frelander** ja **Kuittinen, Janne Pelkonen** ja nuoremmasta päästä vielä **Matti Paasonen** ja **Olli Vilander**.

Junnujen ”toisen aallon” tähtipelaajaksi nousi 2000-luvun alussa **Iiro Lamppu**. Hänen uransa tärkeimmät yksilötapahtumat (joukkuekisat alempana):

- 2001. Voitto Aluetourissa.
- 2002. Voitto valtakunnallisessa Tsemppitourissa (P14).
- 2003. Pääsi SGL:n liittovalmennettavien ryhmään. Voitti Latviassa Euroopan Junior Tourin (P16).
- 2004. Pääsi (yhdessä **Roope Komulaisen** kanssa) maajoukkueeseen. Suomen edustus European Young Masters -kisassa ja British Boys Championship -reikäpeleissä. Eurooppanmestaruuskilpailussa Kotkassa maajoukkueen paras pelaaja (P18).
- Iiro osallistui kilpailuihin myös Espanjassa ja Thaimaassa.

Junnujen ”toisen aallon” menestyvään kolmikkoon 2000-luvun puolella Iiron ja Roopen lisäksi kuului vielä **Joona Kalliokoski.** Pojat olivat voittoisia ensin Aluetourilla ja myöhemmin SM-kilpailussakin. TGK lähetti ensi kerran tämän ryhmän SM-kisoihin2003. – Ensimmäinen juniorimitali, pronssia, tuli TGK:n joukkueelle 2005. Kultamitaliin asti ylsi lähes sama joukkue seuraavana vuonna (**Roope Komulainen, Elmo Haapanen, Mika Nevalainen, Iiro Lamppu, Joona Kalliokoski, Juho Savola, Laura Hiltunen** ja **Maria Kinnunen**).

Jaakko Syrjämäki & Marja-Liisa Mursula

Ari Savolainen – TGK:n ainoa ammattilainen

Ari Savolainen on kilpailevana pelaajana TGK:n pisimmälle päässyt kasvatti. Tässä lyhyesti hänen tähänastinen kilpailu-uransa.

Amatöörinä:

- 1994–2003. Amatöörimaajoukkue, kolme Suomen mestaruutta, yksi hopea ja kuusi pronssia.
- 1997–2001. Juniorien SM-kulta, Juniorien Ranking-voitto, Juniorien Suomen joukkuemestaruus 1997, SM-hopea miesten sarjassa 2000 ja lyöntipelin SM-pronssi 2001.
- 1999 Siirtyi opiskelemaan Yhdysvaltoihin ja valmistui maineikkaasta University of Floridasta 2003.
- 2001. Kaksi voittoa Yhdysvaltojen yliopistosarjassa. EM-joukkuekilpailussa henk. koht. 9:s ja joukkueena 7:s.
- 2003. Palasi Yhdysvalloista miesten maajoukkueeseen. British Amateurissa 4:nnelle kierrokselle. Suomen Mestaruus ja Ruotsin avoin mestaruus.

Ammattilaisena:

- 2003. Siirtyi ammattilaiseksi elokuussa, 5:s Telia Grand Prix Challenge Tourilla; missasi täyden pelioikeuden kolmella lyönnillä Aasian Tourin karsinnoissa.
- 2004. Pelasi itsensä Aasian Tourin viimeiseen vaiheeseen.
- 2005. Kaksi voittoa FGT-tourilla (Katinkulta ja Aura), FGT-Ranking -voitto, edusti Suomea World Cupissa Malesiassa (6. sija). Sijoittui Aasian Tourin karsintafinaalissa yhdeksänneksi ja sai ensimmäisenä suomalaisena täyden pelioikeuden.
- 2006. Sijoittui 81:seksi Aasian Tour Order of Merit -kilpailussa sekä 16:nneksi Aasian Tourin karsinnoissa ja sai takaisin täyden pelioikeuden, pelasi itsensä Eurooppa Tourin karsintojen finaalivaiheeseen, josta sai pelioikeuden Challenge Tourille.
- 2008 Pelaa Etelä-Amerikan Tourilla.

Marja-Liisa Mursula

KUVA MARSA MURSULA

Ari Savolainen.

Liiton ansiomerkkejä TGK:laisille

Suomen Golfliitto on perustanut ansiomerkkijärjestelmän, jossa seurat voivat kunnioittaa jäseniään eri asteisin merkein. Kultaiseen ansiomerkkiin vaaditaan yleensä vähintään 15 vuoden aktiivisuutta seuran puheenjohtajana, kapteenina, varapuheenjohtajana, toiminnanjohtajana, toimikunnan vetäjänä tai klubilehden toimittajana.

Hopeisen merkin saa kymmenen vuoden ja pronssisen vähintään viiden vuoden palvelusta.

Johtokunta on päättänyt jakaa ansiomerkit seuraaville TGK:n entisille tai nykyisille jäsenille vuonna 2008.

Kultainen ansiomerkki
Matti Keskinen
Marja-Liisa Mursula
Jussi Paasonen
Jaakko Syrjämäki

Hopeinen ansiomerkki
Olavi Aarnio
Timo Mansnerus
Ville Nurmi
Esko Siik
Markku Simovaara
Leena Suhonen
Risto Wahlberg

Pronssinen ansiomerkki
Kaarina Alanko
Juhani Kovalainen
Erkki Montell
Else-Maj Paasonen
Raimo Wahlberg

TUUSULAN GOLFKLUBI

Toimikunnat työskentelevät

Klubin tämän hetken viidestä toimikunnasta vilkkaimmin toimiva on klubitoimikunta, jonka huolena on järjestää jäseniä yhdistäviä tilaisuuksia: omien jäsenten kevyitä kilpailuja ja juhlatilaisuuksia sekä muutenkin osaltaan ylläpitää klubin piirissä vallitsevaa hyvää henkeä.

Toimikuntia on nykyisellään viisi, mutta heti klubin perustamisen jälkeen niiden laskemiseen ei oikein riittänyt kymmenen sormeakaan. 1986 vuosikirjan mukaan toimikuntia oli kahdeksan: talous-, kenttä-, juhla-, markkinointi-, tasoitus-, tiedotus-, rakennus-, nuoriso- ja valmennustoimikunta. Klubin jäseniä vuoden 1986 lopussa oli 281 (näistä tasoitus oli 63:lla), joten järjestöpuuhaa riitti jäsenistön valtaosalle. Kesän 1986 kalenteriin oli merkitty peräti yli 80 erilaista tapahtumaa!

Naistoimikunta ja klubitoimikunta

Klubitoimikuntaa edelsi naistoimikunta, joka sentään jo 1990 oli muutettu nais- ja klubitoimikunnaksi. Puheenjohtajansa **Kaarina Alangon** vuosikirjapuheenvuoron mukaan tämän ”toimikunnan muodostavat puheenjohtaja, naisten kapteeni ja *ahkera perusnaisten joukko*”. Toimikunnan oli huolehdittava mm. uuden18-reikäisen kentän ja klubitalon avajaisjuhlallisuuksista, jotka sujuivatkin mainiosti – perusnaisten uusin ”virka-asuin”.

Ensimmäisenä naistoimikunnan puheenjohtajana oli **Salme Holma**, jonka työtä jatkoi **Leena Suhonen**, jälkimmäinen myös naisten kapteenina. Tietenkin myös naisten iltoja oli, 2000-luvun alussa **Hilkka Westmanin** naisten kapteenina uudelleen aktivoimana. Muita ahkeria ”perusnaisia” jo 1990-luvulla olivat mm. kentän laajennusvuosien naisten kapteeni **Anja Karttunen** samoin kuin myöhemmin **Raili Schütz,** kapteenina 1995–98. Perusnainen oli myös **Marja-Liisa (Marsa) Mursula**, josta tulikin sitten klubin toiminnanjohtaja ja toimitusjohtaja vuosiksi 1991–95.

Vähitellen klubitoimikuntaan saatiin myös pari miestä, joista varsinkin cateringin hallitseva **Seppo Asteljoki** oli arvokas sijoitus: hänen johdollaan toimikunnan naiset valmistivat juhlien tarjoiltavan.

KUVA KARI WESTMAN

1990- ja 2000-lukujen vilkas klubitoiminta tuotti vuoden 2001 pikkujouluun ”Ladyt lavalla” -shown. Ladyt vas. Marsa Mursula, Lea Ylänkö, Tuula Vartiainen ja Hilkka Westman.

Klubin vakiotapahtumaksi muotoutui aivan 1990-luvun alussa pioneerikilpailuna pelattu Midnight Golf, joka on edelleen ohjelmassa. Muita alkuvuosien tapahtumia oli Vappubrunssi, klubilaisten vapunpäivän yhteinen kokoontuminen 1990-luvun alkuvuosista lähtien. Tämä korvautui 2000-luvulle tultaessa klubitoimikunnan järjestämällä kevään ensimmäisellä kevytkilpailulla, Rusettigolfilla. 1990-luvun puolessavälissä astui kuvaan suosituksi tullut Rapuscramble asiaan kuuluvine raputarjoiluineen (ja välttämättömine ravun anatomian ja lisääntymisfysiologian kertauksineen; luennoitsijana toimikunnan puheenjohtaja, eläintieteen dosentti **Jaakko Syrjämäki**). Myöhemmin klubitoimikunnan kevytkilpailuihin liitettiin vielä kutsukilpailu Invitational. Klubitoimikunnan järjestämä juhla on jo varhaisvuosista ollut pikkujoulu, ensin kauden päättäjäisiin yhdistettynä paikallisissa ravintoloissa, klubitalon valmistuttua omissa tiloissa.

Klubitoimikuntaa on kaikkein pisimpään johtanut sen nykyinen puheenjohtaja **Else-Maj Paasonen,** toimikunnan jäsen vuodesta 1999, puheenjohtajana vuodesta 2004 edelleen.

Else, ovatko toimikunnan tehtävät muuttuneet vuosien kuluessa?

Eivät olennaisesti. Pidämme edelleen yllä vanhoja traditioita. Entisistä kevytkilpailujen ja muiden tapahtumien luettelosta on jäänyt pois vappubrunssi, uutena kilpailuna on muutaman vuoden ollut Invitational, johon kilpailuun klubilainen voi kutsua kyläilijäksi ulkopuolisen. Pienenä ongelmana toiminnassamme on, kuten varmaan muuallakin, työntekijöiden ajoittainen puute. Harrastuksia on nykyisin liian paljon valittavana.

Entä tapahtumien tarjoilupuoli?

Se on toki helpottunut. Ennen fileerasimme itse lohet ja valmistimme salaatit. Nyt, kun olemme oppineet käyttämään naapuri-Krapin palveluita, saamme valmiiksi tehdyn tarjoilun sieltä tai käytämme suoraan Krapin ravintolaa – ja sitä paitsi heillä on makea savusauna järven rannalla, kenttämme laidalla.

Jaakko Syrjämäki

Kohti 36-reikäistä kenttää

1990-luvun lopussa golfin suosio oli maassa edelleen voimakkaassa nousussa. TGK:ssakin alettiin 1997 vakavasti miettiä kentän laajentamista 36-reikäiseksi.

Tähän TGK Oy:n puheenjohtajan **Ville Nurmen** ja toimitusjohtaja **Timo Mansneruksen** artikkeliin on laadittu yhteenveto kenttäsuunnittelun vaiheista sekä lopuksi kirjoittajien ajatuksia klubin tulevaisuudesta.

KUVA JAAKKO SYRJÄMÄKI

KUVA MARSA MURSULA

Timo Mansnerus ja Osmo Mäkelä, vuoden -97 toimitusjohtajat

Ville Nurmi.

Kenttälaajennuksen tähänastiset vaiheet

1997. Klubin oma arkkitehti **André Schütz** laatii Saksan tilan alueelle esisuunnitelman, johon sisältyy paitsi uusi 18-reikäinen kenttä myös asuntorakentamista.

1998–99. Käy ilmi, että kunta suunnittelee Saksan alueelle vain asuntorakentamista.

2000. TGK aloittaa uudelleen nykyisen kentän pohjoispuolella olevan alueen tarkastelun. Alue on osin Arsenaalin ja osin yksityisen perikunnan omistuksessa.

2001. Asiantuntijalausunnot osoittavat, että pohjoisalue on päinvastoin kuin aikaisemmin uskottiin kenttärakentamiseen soveltuvaa. Arvostettu englantilainen golfarkkitehti **Donald Steel** vierailee klubin kutsusta Tuusulassa ja kenttäalueella tehden vierailunsa jälkeen alustavan layout-suunnitelman laajennuksesta; suunnitelma on edelleenkin laajennussuunnitelman perustana.

Kunta on lunastanut Arsenaalilta klubia kiinnostavan alueen, mutta ei olekaan valmis tekemään vuokrasopimusta. Keskustelu kenttäalueen liikennejärjestelyistä alkaa kunnallispolitiikassa ja lehdistössä.

2002. Syysyhtiökokous päättää vilkkaan keskustelun jälkeen yksimielisesti valtuuttaa hallituksen viemään kenttähanketta eteenpäin.

2003. Vuokrasopimukset alueesta kunnan ja yksityisen perikunnan kanssa allekirjoitetaan, joskin kunnan kanssa tehty sopimus saa lainvoimaisuutensa vasta seuraavana vuonna valitusten tultua käsitellyiksi.

2004. Tieyhteyksien vaihtoehtoina ovat yhteys Keravan puolelta tai yhteys Järvenpääntieltä Viheriötien, Pappilanhaantien tai Mailapojantien kautta.

Klubi saa kunnalta ohjeistuksen jättää hankkeeseen liittyen poikkeamis- ja toimenpidelupahakemukset. Poikkeamislupapäätös johtaa useisiin valituksiin Helsingin hallinto-oikeudelle.

2005. Helsingin HO toteaa, että poikkeamislupaa hankkeeseen ei tarvita. Kunnan virkamiehistö päättää kuitenkin, että rakentamistöitä ei voida aloittaa. Kunta ja klubi valittavat KHO:een, koska tilanne on ristiriitainen; myös kenttähankkeen ulkopuoliset vastustajat ovat jättäneet valituksensa.

KHO tarkentaa HHO:n päätöstä siten, että hanke vaatii asemakaavan. Päätös on maassa jo kolmas kielteinen vastaavanlaisessa asiassa. Myöhemmin ne kasvavat vielä kolmella samankaltaisella päätöksellä, joten tilanne KHO vs. suomalaiset golfkentät on 6–0!

Kunnan kaavoitustoimisto aloittaa edelleenkin jatkuvan laajennuksen valmistelun. Pitkä valmisteluaika johtuu kunnanhallituksen edellyttämästä selvitystyöstä ja ”kiireellisempien” kaavahankkeiden etuasemasta.

2008. Pidetään todennäköisenä, että liikennejärjestelyissä on palattu alkuasetelmiin ja kaavaesitys tullee esittämään liikenneyhteydeksi alkuperäistä tieyhteyttä eli Saksantietä.

Nykykentän parannustyöt – katse tulevaisuuteen

Nykyisen kentän perusparannustyöt aloitettiin 1990-luvun lopulla arkkitehti **André Schützin** suunnitelmien pohjalta. Tuolloin täydennettiin kentän sadetusjärjestelmää, rakennettiin viisi uutta viheriötä ja range-lyöntipaikat uudistettiin. Perusparannukset jäädytettiin 2000-luvun alkupuoliskolla, koska uuden kentän rakentaminen oli odotusten mukaan alkamassa pikaisesti.

Toisin kuitenkin kävi. Vuonna 2006 päätettiin aloittaa vanhan kentän perusparannustyöt uudelleen. Kentän nykyaikaistamissuunnitelma tilattiin englantilaiselta arkkitehtitoimistolta Mackenzie & Ebertiltä, aikaisemmalta Donald Steelin toimistolta. **Martin Ebert** esitteli parannussuunnitelmansa 2006, ja työt aloitettiin samana vuonna. Rakennustöitä jatkettiin 2007 mm. kahden viheriön uusimisella, ja väylä 11 uusittiin lähes kokonaan. Tavoitteena on jatkaa edelleen suunnitelman mukaisia uudistuksia.

Vaikka uusien golfharrastajien määrä maassa on jatkanut kasvuaan, osakekauppa on hiipunut sitten 2000-luvun alkuvuosien. Myös pelioikeuksien vuokraaminen on hiljentynyt. Vaikuttaakin siltä, että lajin uudet harrastajat kokevat sitoutumisen yhteen golfklubiin tarpeettomaksi ja haluavat kiertää eri kenttiä mahdollisimman edullisella tavalla. Uskomme kuitenkin, että tulevaisuudessakin on kysyntää aidolle golfklubille, jossa pelaaminen ja hyvä peliseura ovat pääasia!

Kentän perusparannustöiden ansiosta nykyinen kenttä paranee vuosi vuodelta. Osaavan ja motivoituneen kentänhoitohenkilöstön ansiosta sen hoito on hyvällä ja jatkuvasti kehittyvällä tasolla.

Tuusulan henki on edelleen olemassa. Tästä on hyvä jatkaa eteenpäin!

Ville Nurmi & Timo Mansnerus

TUUSULAN
GOLFKLUBI